

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593494608.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Det var jeg da ikke alligevel, men paa pinlig, utilfredsstillende 43 Maade, i Tankerne. Jeg følte Trykket, der hvilede over Huset, uden at vide, hvor det kom fra; jeg lagde Planer med en Intelligens, der længtes efter Lys og grov som en Muldvarp - Planer, uden at vide mod hvem og uden at kjende Midlerne til deres Udførelse. Om man end husker, at man som lille Barn har tænkt og følt Mere, end de Ældre anede, antager man dog ikke, at et andet Barn tænker og føler Mere, end hvad det siger, og jeg troede derfor, at min Søster, der var fem Aar yngre end jeg, ikke lagde Mærke til Noget; men denne hendes tause, uskyldige Uvidenhed skar mig i Sjælen. Atter bragede Huset og truede med Sammenstyrtning, og atter skulde jeg maaskee tage hende i mine Arme; men jeg var for gammel til at troe, at Moder vilde komme. Istedendfor den skjønnne, store Rædsel, istedenfor den gode Aand, der vilde svæve frem i Dødningeklæder, men med Kjærlighed, hang Prosaens Mur truende ud over mig. I enkelte Øieblikke gjorde selve min Søsters Taushed mig bange, og jeg ventede, at der igjen skulde komme et sælsomt, forfærdende Ord; thi Noget maatte hun jo tænke, især da hun var bleven ene, Fader havde sendt »vor Cousine« bort, fordi han ikke troede at have Ret til at holde det samme store Hus som før.